VII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 254)**

z dnia 28 maja 2014 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 254)

28 maja 2014 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Agnieszki Pomaskiej (PO)**, przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

– w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (5 i 6 czerwca 2014 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach, (COM(2013) 27, COM(2013) 30, COM(2013) 31, COM(2013) 130, COM(2013) 195, COM(2013) 296),

– w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie otwartego i bezpiecznego światowego obszaru morskiego: elementy strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego (JOIN(2014) 9 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu,

– w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (13 czerwca 2014 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach, (COM(2012) 595),

– w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Druga ocena okresowa wspólnych inicjatyw technologicznych ARTEMIS i ENIAC (COM(2013) 830 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu,

– w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego: Sprawozdanie podsumowujące z wykonania zadań związanych z monitorowaniem i oceną Programu badawczego Funduszu Badawczego Węgla i Stali (COM(2013) 845 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu,

– sprawy bieżące.

W posiedzeniu udział wzięli: **Dorota Pyć** podsekretarz stanu w Ministerstwie infrastruktury i Rozwoju wraz ze współpracownikami, **Małgorzata Olszewska** podsekretarz stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji wraz ze współpracownikami, **Andrzej Dycha** podsekretarz stanu w Ministerstwie

Gospodarki wraz ze współpracownikami, **Jacek Guliński** podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego wraz ze współpracownikami oraz **Janusz Wojciechowski**, **Zbigniew Ziobro** posłowie do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agata Jackiewicz**, **Agnieszka Maciejczak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Międzynarodowych; **Dorota Olejniczak**, **Mateusz Zreda** – eksperci ds. legislacji z Biura Analiz Sejmowych, **Anna Zygierewicz** – specjalista ds. społecznych z BAS, **Elżbieta Berkowska** – specjalista ds. systemu gospodarczego z BAS.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dzień dobry. Witam państwa na drugim dzisiaj posiedzeniu Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Witam przybyłych państwa ministrów. Chcę przypomnieć o propozycji ograniczeń czasowych: pięć minut dla posła sprawozdawcy, trzy minuty dla posła zabierającego głos w dyskusji po raz pierwszy i minuta dla posła zabierającego głos w dyskusji po raz drugi. Czy jest sprzeciw wobec takiego procedowania? Nie słyszę. W związku z tym ten sposób procedowania został przyjęty.

Jeśli chodzi o porządek obrad, chcę zaproponować, żeby pkt V był omawiany bezpośrednio po pkt I, bo oba te punkty referuje pani minister Dorota Pyć. Będzie porządek w dyskusji. Nie słyszę sprzeciwu. Czy mają państwo jakieś inne uwagi do porządku obrad? Nie słyszę. W związku z tym porządek obrad został przyjęty.

Przechodzimy do pkt I, czyli informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii w dniach 5 i 6 czerwca. Do omówienia tego punktu poproszę o zabranie głosu panią minister Dorotę Pyć oraz panią minister Małgorzatę Olszewską. Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju Dorota Pyć:

Dzień dobry, szanowna pani przewodnicząca, szanowne prezydium, szanowni państwo posłowie, szanowni państwo, najbliższe posiedzenie Rady UE ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii odbędzie się w dniach 5 i 6 czerwca br. w Luksemburgu. Sesja dotycząca transportu odbędzie się w dniu 5 czerwca. Agenda Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii w zakresie transportu będzie dotyczyła kwestii kolejowych, drogowych, lotniczych i morskich. Trzy pierwsze punkty agendy Rady dotyczą tak zwanej części technicznej czwartego pakietu kolejowego, w skład którego wchodzą następujące projekty aktów normatywnych: po pierwsze projekt rozporządzenia w sprawie Europejskiej Agencji Kolejowej UE, w skrócie ERA, projekt dyrektywy w sprawie interoperacyjności systemu kolei w UE oraz projekt dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa kolei.

W ramach tych trzech projektów aktów normatywnych przewidywane jest przyjęcie porozumienia politycznego. Polska jest gotowa poprzeć porozumienie polityczne, gdyż na etapie prac nad tymi dokumentami uwzględnione zostały postulaty najbardziej istotne dla interesu krajowego, w tym wynikające z zasady pomocniczości. W szczególności w odniesieniu do projektu rozporządzenia w sprawie Agencji Kolejowej UE odzwierciedlone zostały postulaty Polski dotyczące: po pierwsze utrzymania silnych kompetencji krajowych władz bezpieczeństwa, w przypadku Polski – Urzędu Transportu Kolejowego UTK. Po drugie – zachowania właściwego reżimu językowego. Co to oznacza? To oznacza zapewnienie komunikacji w języku polskim pomiędzy krajowymi podmiotami a Europejską Agencją Kolejową.

W odniesieniu do drugiego aktu normatywnego, do projektu dyrektywy w sprawie interoperacyjności systemu kolei, uwzględniono polskie postulaty w zakresie: po pierwsze zachowania wiodącej roli krajowego organu bezpieczeństwa w przypadku uprawnień do wydawania zezwoleń na dopuszczenie do eksploatacji dla przytorowych urządzeń europejskiego systemu zarządzania ruchem kolejowym, po drugie zachowania silnej pozycji krajowego organu bezpieczeństwa w przypadku wydawania zezwoleń na wprowadzenie pojazdów do obrotu i po trzecie wydłużenia okresu przejściowego na transpozycję przepisów oraz na wdrożenie przepisów nowej dyrektywy do prawa krajowego z dwóch do pięciu lat od daty wejścia w życie dyrektywy.

W odniesieniu do trzeciego aktu normatywnego, to znaczy do dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa kolei, uwzględniono polskie postulaty w zakresie: zachowania znaczącej roli krajowego organu bezpieczeństwa w odniesieniu do wydawania jednolitego certyfikatu bezpieczeństwa dla przewoźnika wykonującego operacje w jednym państwie członkowskim, po drugie wydłużenia okresu przejściowego na transpozycję przepisów oraz na wdrożenie przepisów nowej dyrektywy do prawa krajowego, tak jak w poprzednim przypadku z dwóch do pięciu lat od daty wejścia w życie dyrektywy.

Chciałabym podkreślić, że zważywszy na uwagi Komisji do Spraw Unii Europejskiej dotyczące braku zgodności tego projektu dyrektywy z zasadą pomocniczości, kwestia ta szczególnie była podnoszona przez polskich przedstawicieli uczestniczących w pracach grupy roboczej ds. transportu lądowego i osiągnięty kompromis uznajemy w tej chwili za satysfakcjonujący i pozwalający na poparcie porozumienia politycznego.

Kolejnym punktem agendy Rady TTE jest projekt dyrektywy w sprawie dopuszczenia do ruchu pojazdów ponadnormatywnych, to znaczy cięższych i dłuższych, w ramach którego planuje się przyjęcie porozumienia politycznego.

Jeżeli chodzi o stanowisko Polski, Polska jest gotowa poprzeć porozumienie polityczne, jednakże jedynie pod warunkiem przyjęcia takich rozwiązań, które będą zabezpieczały interes krajowy w zakresie dopuszczania w ruchu transgranicznym pojazdów ponadnormatywnych. W tym kontekście problematyczne są dla Polski propozycje zmian do jednego z artykułów, do art. 4 ust. 4, które dopuszczają możliwość poruszania się w ruchu transgranicznym pojazdów o ponadnormatywnej masie do 60 ton i w wymiarze do 25,25 metrów bez dodatkowych zezwoleń. W opinii rządu rodziłoby to negatywne skutki dla polskiej infrastruktury, głownie mostów, rond i nawierzchni, które nie są przystosowane do użytkowania przez ciężkie i długie pojazdy. Ponadto mogłoby to wpłynąć niekorzystnie na realizację celu, jakim jest zwiększenie przewozów towarowych koleją.

Kwestia ta była wielokrotnie dyskutowana podczas prac grupy roboczej Rady UE ds. Transportu Lądowego, a także podczas ostatniego posiedzenia Komitetu Stałych Przedstawicieli COREPER. We współpracy z innymi państwami UE, głównie Francją i Austrią, udało się stworzyć silną mniejszość blokującą. Pomimo mniejszości blokującej prezydencja grecka, działając pod wpływem lobbingu ze strony Niemiec i państw, planuje przeprowadzenie dyskusji ministrów w tej sprawie na posiedzeniu Rady TTE. Po dyskusji ministrów prezydencja grecka najprawdopodobniej poinformuje o uformowaniu się mniejszości blokującej i zaproponuje przyjęcie porozumienia politycznego bez zmiany art. 4 ust. 4, czyli dopuszczenie do ruchu bez dodatkowych zezwoleń pojazdów ponadnormatywnych o wspomnianej długości ponad 25 metrów i masie do 60 ton w ruchu transgranicznym. Gdyby jednak prezydencja grecka próbowała przeforsować przyjęcie porozumienia politycznego z uwzględnieniem tej zmiany, to przedstawiciel Polski będzie głosował przeciwko przyjęciu porozumienia politycznego. W trakcie dyskusji ministrów Polska zgłosi wyraźny sprzeciw wobec możliwości dopuszczenia w ruchu trans granicznym pojazdów ponadnormatywnych bez dodatkowych zezwoleń.

Ponadto podczas posiedzenia Rady TTE zaplanowane zostało przyjęcie sprawozdania z postępu prac do projektu rozporządzenia ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów, a także przyjęcie sprawozdania z postępu prac do projektu rozporządzenia w sprawie praw pasażerów w transporcie lotniczym. Przedstawiciel Polski poprze przyjęcie obu tych sprawozdań z postępu prac.

Jeżeli chodzi o projekt rozporządzenia PE i Rady ustanawiający ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów, to jeszcze raz pragnę podkreślić, że Polska przyjmie do wiadomości sprawozdanie z postępu prac. Z uwagi na informacyjny charakter sprawozdania przedstawiciel rządu nie wyrazi sprzeciwu wobec jego przyjęcia. Chcę natomiast podkreślić, że rząd polski nie popiera projektu rozporządzenia, gdyż państwa członkowskie UE mają wystarczające kompetencje bez dodatkowych nowych regulacji w tym zakresie tworzonych na płaszczyźnie UE, by wspierać porty w polepszaniu jakości ich usług, modernizacji urządzeń portowych oraz zwiększaniu ich niezależności finansowej. Jednocześnie chciałabym państwa poinformować, że projekt rozporządzenia w sprawie usług portowych i przejrzystości finansowej portów jest w pewnym sensie kontrowersyjny. Jest to trzeci projekt pakietu

portowego przedłożony przez Komisję Europejską w ostatnich latach. Prace nad rozporządzeniem zostały zawieszone przez parlament z uwagi na wybory i Radę. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję. Pani minister Małgorzata Olszewska.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Olszewska:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, chcę zaprezentować dwa dokumenty, w sprawie których odbędzie się dyskusja na Radzie ds. Telekomunikacji. Pierwszy to raport z postępu prac, jeżeli chodzi o wniosek dotyczący dyrektywy PE i Rady w sprawie środków mających na celu zapewnienie wspólnego wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci informacji w obrębie UE. Stanowisko prezentowane na Radzie będzie zgodne z zaakceptowanym na Komisji do Spraw Unii Europejskiej stanowiskiem rządu. Przede wszystkim prezydencja przedstawi w tym raporcie ogólne kierunki potencjalnych zmian do tekstów dyrektywy. Wciąż pozostają nierozstrzygnięte wątpliwości, wskutek czego nie było możliwe opracowanie kolejnej wersji skonsolidowanej tekstu, uwzględniającej uwagi państw członkowskich. Pomimo ogólnej akceptacji treści raportu z postępu prac przedstawiciel Polski wskaże, że w pewnych obszarach projektowanych regulacji na forum grupy roboczej nadal jest konieczność dalszych analiz i dalszych prac.

Kolejna sprawa to zbyt ogólnie określona kwestia współpracy operacyjnej. W ocenie Polski nie istnieje obecnie w Polsce mechanizm funkcjonujący w ramach UE, pozwalający podejmować odpowiednie działania w przypadku zaistnienia incydentów lub cyberataków. Zdaniem Polski doprowadzenie do powstania takiego mechanizmu jest jednym z najważniejszych celów tej dyrektywy. Będziemy więc dalej podnosić te wątpliwości na posiedzeniu Rady.

Kolejny dokument to raport z postępu prac dotyczący wniosku dotyczącego rozporządzenia PE i Rady ustanawiającego środki dotyczące europejskiego jednolitego rynku łączności elektronicznej i mające na celu zapewnienie łączności na całym kontynencie. Tutaj również prezentowane do raportu stanowisko będzie zgodne ze stanowiskiem rządu przyjętym przez sejmową Komisję do Spraw Unii Europejskiej. Rada odnotowuje raport z postępu prac, nie przewidziano jednak dyskusji ministrów dotyczącej tego punktu. Cały czas trwa debata na temat tego aktu i jego kształtu, zakresu regulacji. Wiele państw, w tym Polska, podnosi kwestie uregulowania kompetencji Komisji, jeżeli chodzi o zagospodarowanie widma częstotliwości, i kompetencje Komisji Europejskiej w tym zakresie, zauważając, że powinniśmy przede wszystkim pracować nad usprawnieniem mechanizmów wzajemnych porozumień międzypaństwowych, bez dodatkowych kompetencji Komisji Europejskiej w tym obszarze. Również wiele krytycznych uwag jest pod adresem jednolitego zezwolenia na terenie UE, więc na pewno te kwestie będą jeszcze przedmiotem dalszych analiz. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję paniom minister. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tym punkcie? Nie ma pytań. W związku z tym stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów ustawodawczych UE oraz projektów aktów przyjmowanych na podstawie art. 352 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu UE na posiedzeniu Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii w dniach 5 i 6 czerwca, w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust 1 ustawy. Komisja przypomina, że w odniesieniu do dokumentu COM(2013) 296 Sejm przyjął uzasadnioną opinię, w której uznał projekt za niezgodny z zasadą pomocniczości.

Przechodzimy do omówienia pkt II, czyli dokument JOIN(2014) 9. Bardzo proszę panią minister Dorotę Pyć o wprowadzenie do tematu.

Podsekretarz stanu w MIiR Dorota Pyć:

Dziękuję serdecznie. Wspólny komunikat Komisji Europejskiej i wysokiej przedstawiciel UE ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Catherine Ashton, dla otwartych i bezpiecznych obszarów morskich – elementy strategii UE w zakresie bezpieczeństwa

morskiego został opublikowany 6 marca 2014 r. Komunikat określa ramy budowania unijnej strategii bezpieczeństwa na morzu. Strategia ma służyć państwom członkowskim jako ułatwienie w zakresie zintegrowanego i kompleksowego korzystania z międzysektorowego podejścia do bezpieczeństwa na morzu, opartego na dotychczasowych osiągnięciach.

Potrzeba opracowania strategii wynika z istniejących zagrożeń, które dotykają również państwa członkowskie UE. Są to zagrożenia o charakterze globalnym, występujące na morzach i oceanach, takie jak przestępczość zorganizowana polegająca na handlu i przemycie ludzi drogą morską, piractwo morskie i terroryzm na morzu, morskie konflikty międzynarodowe oraz nielegalne, nieuregulowane i nieraportowane rybołówstwo.

We wspólnym komunikacie podkreślono, że wewnętrzne i zewnętrzne aspekty bezpieczeństwa na morzu są ze sobą ściśle powiązane, w związku z tym konieczna jest unifikacja celów i koordynacja działań wszystkich zaangażowanych podmiotów, w celu osiągnięcia spójności polityk sektorowych z państwowymi oraz umożliwienia organom cywilnym i wojskowym współpracę w oparciu o skoordynowane procedury reagowania. Strategia ma na celu wzmocnienie skuteczności międzysektorowego podejścia do bezpieczeństwa na morzu. Punktem wyjścia powinno być rozwijanie przez UE przyszłych synergii z państwami członkowskimi UE oraz pomiędzy państwami członkowskimi, a także współpraca z partnerami międzynarodowymi.

W dniu 7 kwietnia 2014 r. Komitet do Spraw Europejskich Rady Ministrów przyjął stanowisko rządu RP wobec dokumentu. Instytucją wiodącą podczas prac nad stanowiskiem było MIiR, zaś współpracującymi – Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwo Obrony Narodowej oraz Biuro Bezpieczeństwa Narodowego. Ze względu na to, że wspólny komunikat obejmuje bardzo szeroki wachlarz często wrażliwych zagadnień dotyczących bezpieczeństwa morskiego, istniała potrzeba przeprowadzenia szerokich konsultacji międzyresortowych ze szczególnym uwzględnieniem forum, jakim jest międzyresortowy zespół do spraw polityki morskiej RP. Przeprowadzono także szerokie konsultacje społeczne. O opinię poproszono między innymi urzędy morskie, uczelnie kształcące na kierunkach morskich, związki zawodowe oraz związki pracodawców. W swoim stanowisku rząd RP wyraził przekonanie, że wspólny komunikat stanowi co do zasady dobrą podstawę do dalszych prac nad docelową strategią bezpieczeństwa na morzu UE.

Rząd RP zgodził się z przedstawionym we wspólnym komunikacie celem ogólnym polegającym na uproszczeniu międzysektorowego podejścia do bezpieczeństwa na morzu oraz celami strategicznymi przyszłej strategii bezpieczeństwa na morzu obejmującymi: po pierwsze jak najlepsze wykorzystanie istniejących zdolności na poziomie krajowym i unijnym, wspieranie skutecznego i wiarygodnego partnerstwa w globalnym obszarze morskim, wspieranie oszczędności kosztowej oraz zwiększenie solidarności wśród państw członkowskich UE. Ponadto rząd poparł również zawarte w treści wspólnego komunikatu główne zasady, na których opierać się będzie przyszła strategia bezpieczeństwa na morzu UE. Są to: podejście międzysektorowe, integralność operacyjna oraz multilateralizm polityki morskiej.

Rząd RP zauważył również trafność wyboru obszarów możliwie szeroko zakrojonej współpracy obejmującej działania zewnętrzne, wiedzę o sytuacji na morzu, nadzór, wymianę informacji, rozwijanie i budowanie zdolności, a także zarządzanie ryzykiem, ochronę morskiej infrastruktury o zasadniczym znaczeniu i reagowanie kryzysowe i wreszcie badania naukowe oraz innowacje, edukację i szkolenia w zakresie bezpieczeństwa na morzu.

Rząd RP zwrócił jednak uwagę na wiele kwestii, które wymagać będą uzupełnienia bądź sprostowania podczas prac nad strategią bezpieczeństwa na morzu. Wspólny komunikat przewiduje, że docelowa treść strategii zostanie opracowana w Radzie UE. Prace nad dokumentem toczą się na forum grupy przyjaciół prezydencji ds. zintegrowanej polityki morskiej. Są one zintensyfikowane. Od połowy marca odbyło się osiem posiedzeń, planowane są jeszcze dwa. Ze strony Polski negocjacje prowadzi przedstawiciel MIiR.

Dotychczas udało się wprowadzić do projektu strategii wiele postulatów zgłoszonych przez Polskę na etapie dyskusji nad wspólnym komunikatem, a także już później

na etapie prac nad tekstem strategii – kolejne. Strategia bezpieczeństwa na morzu UE ma zostać przyjęta przez Radę ds. Ogólnych w dniu 26 czerwca br. Następnie, podczas prezydencji włoskiej, przygotowany zostanie plan działania implementujący strategię. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję, pani minister. Posłem sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Zenon Durka. Bardzo proszę.

Poseł Zenon Durka (PO):

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca, pani minister, szanowni państwo, potrzeba opracowania strategii na morzu wynika z istniejących na morzu zagrożeń, o których pani minister bardzo dokładnie nam wspomniała, a wręcz enumeratywnie je wymieniła. Ten komunikat jest dobrą podstawą do dalszych prac nad docelową strategią bezpieczeństwa na morzu. Rząd słusznie zwraca uwagę na wiele zidentyfikowanych już na tym etapie procedowania kwestii, które wymagają uzupełnienia bądź sprostowania podczas dalszych prac. W związku z powyższym proszę o przyjęcie komunikatu z uwagami rządu. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję panie pośle. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tym punkcie? Nie widzę zgłoszeń. Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat komunikatu, dokument JOIN(2014) 9, i odnoszącego się do niego stanowiska rządu. Dziękuję pani minister.

Przechodzimy do omówienia pkt III – Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii, która odbędzie się 13 czerwca. Bardzo proszę o zabranie głosu pana ministra Andrzeja Dychę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Andrzej Dycha:

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, na posiedzeniu Rady ds. Energii przewidziane są następujące kwestie do dyskusji. Jeżeli chodzi o akty legislacyjne, przewidziane jest osiągnięcie porozumienia politycznego co do projektu dyrektywy odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającą dyrektywę w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, tzw. dyrektywa ILUC. Właśnie trwa spotkanie COREPER-u w tej sprawie. W chwili obecnej wciąż jeszcze nie jest znana ostateczna wersja tekstu porozumienia politycznego. Wcześniejsze spotkanie COREPER miało miejsce 23 maja. W dalszym ciągu jesteśmy w trakcie analiz tego dokumentu. Ewentualne poparcie dla tego dokumentu jest uzależnione od odpowiedniego uregulowania właściwie dwóch najważniejszych z naszego punktu widzenia kwestii, tj. zmiany metodologii wyznaczania dodatkowych wartości emisji wynikających ze zjawiska pośredniej zmiany użytkowania gruntów, tak by również uwzględniała wpływ europejskich polityk. Mam tu na myśli politykę środowiskową, klimatyczną i rolną na zjawisko ILUC. Zdaniem Polski to właśnie efekty tych polityk przyczyniają się do sytuacji, w której zdecydowana większość dodatkowych emisji ILUC jest efektem produkcji surowców poza granicami Unii. Obecna metodologia nie uwzględnia w ogóle tego czynnika.

Drugim elementem jest zapewnienie, że w ramach negocjacji z PE nie zostanie obniżony siedmioprocentowy limit dla biopaliw pierwszej generacji. W dalszym ciągu trwają prace nad wypracowaniem odpowiedniego mechanizmu. Polską inicjatywą jest wypracowanie deklaracji z poparciem państw tworzących mniejszość blokującą, która ma wspólny front, jeżeli chodzi o poglądy w tej sprawie. W grupie tych państw są: Francja, Czechy, Rumunia, Węgry, Estonia i oczywiście Polska.

Podczas tego spotkania, poza częścią legislacyjną, planowane są trzy bloki dyskusji w kwestiach pozalegislacyjnych. Pierwszym blokiem jest kwestia dalszych działań po Radzie Europejskiej marcowej. Planowana jest debata polityczna, która w tym punkcie podzielona będzie na trzy kwestie. Pierwsza to dokończenie budowy rynku wewnętrznego energii. Polska zgodzi się, że jednym z kluczowych elementów dalszej integracji rynku energii w UE jest rozwój infrastruktury, a także będziemy stali na stanowisku,

że bardzo istotne jest uwzględnienie znaczenia cen energii dla konsumentów w Europie, w Polsce.

Drugą częścią w tym pierwszym bloku jest komunikat Komisji w sprawie strategii europejskiego bezpieczeństwa energetycznego. Do chwili obecnej Komisja Europejska jeszcze nie dostarczyła nam tego dokumentu. Spodziewamy się, że dzisiaj go otrzymamy.

Trzecia sprawa to są ramy polityki klimatyczno-energetycznej UE do roku 2030. Na Radzie marcowej został nakreślony program prac, sposób prac nad tą kwestią. W konkluzjach znalazły odzwierciedlenie kwestie dotyczące sprawiedliwego podziału wyniku redukcyjnego pomiędzy państwami członkowskimi, w tym między innymi propozycji mechanizmów kompensujących pomiędzy państwami członkowskimi kosztów wdrażania polityki klimatycznej po roku 2020 do roku 2030. Rząd polski konsekwentnie od roku 2012 i wcześniej prezentuje stanowisko, że zwiększanie poziomu redukcji emisji CO_2 w UE powinno być powiązane z negocjacjami globalnymi. To, co może być ciekawe dla państwa posłów, to również eksperci zewnętrzni, nawet Komisja Europejska, ale nie tylko Komisja, eksperci OECD podzielają taką opinię, że zwiększanie wysiłku redukcyjnego emisji CO_2 w UE ma jakikolwiek sens tylko w sytuacji, jeżeli podobny poziom zobowiązań uda się osiągnąć wśród głównych emitentów na świecie. Uważa się, że osiągnięcie takiego porozumienia jest możliwe w przyszłym roku 2015 w Paryżu.

Drugim blokiem spraw, o których będziemy rozmawiać, są konkluzje Rady w sprawie cen i kosztów energii w Europie, konkurencyjności i ochrony konsumentów. Prace nad konkluzjami na forum grupy roboczej Rady zakończyły się przedwczoraj i są wynikiem kompromisu. Polska aktywnie uczestniczyła w przygotowywaniu tego dokumentu, który zawiera wiele postulatów zgłaszanych przez Polskę, między innymi dotyczących importu do UE paliw i produktów energetycznych, wpływu różnych czynników na cenę energii, między innymi nowych inwestycji, wsparcia dla OZE i stanu wdrażania rynku energii. Mając na względzie wysoki stopień odzwierciedlenia naszych postulatów w końcowej wersji dokumentu, Polska poprze tekst konkluzji. Jest bardzo wysokie prawdopodobieństwo, że uda się uzyskać wspólne stanowisko wszystkich państw członkowskich w tej sprawie.

Trzecim blokiem spraw, który jest planowany do dyskusji, są stosunki międzynarodowe w obszarze polityki energetycznej. Są tu takie dwa podpunkty. Pierwszy to najnowsze wydarzenia w ramach zewnętrznego wymiaru polityki energetycznej UE. Planowana jest informacja Komisji Europejskiej i prezydencji w tej sprawie. W trakcie dyskusji w tym podpunkcie przedstawiciel Polski wykorzysta wcześniej prezentowane stanowiska, między innymi, że w obecnej sytuacji międzynarodowej kwestia bezpieczeństwa energetycznego nabiera szczególnego charakteru, a bezpieczeństwo energetyczne powinno w znacznej mierze być zapewnione przez sprawnie funkcjonujący wspólny rynek energii.

Drugą częścią tego punktu będzie wartość wielostronnych ram współpracy energetycznej. Zdaniem Polski najistotniejszym obecnie celem działania na arenie międzynarodowej powinno być zapewnianie bezpieczeństwa energetycznego UE. Zwrócimy uwagę również na fakt, że wszystkie obszary działań MAE powinny wspierać cel, jakim jest bezpieczeństwo energetyczne. Przedstawiciel Polski w zależności od przebiegu dyskusji wspomni również o założeniach proponowanej przez Polskę unii energetycznej dla Europy.

W sprawach różnych są dwa punkty. Pierwszy to jest bezpieczeństwo jądrowe. Tutaj planowana jest informacja Komisji Europejskiej oraz zostanie przedstawiony w tej części program prac prezydencji włoskiej na kolejne półrocze. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Otwieram dyskusję. Czy w sprawie Rady są pytania? Bardzo proszę, pan poseł Naimski.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Pani przewodnicząca, panie ministrze, chcę prosić pana ministra o przybliżenie nam stanowiska rządu, o którym mówi pan, że jest na tyle zbieżne, że rząd poprze konkluzje, które są konkluzjami, według tego co pan mówi, uwzględniającymi polskie postu-

laty dotyczące importu surowców energetycznych do UE. Mam jeszcze kilka pytań, ale podzielmy to, pani przewodnicząca, jeśli możemy, dobrze? Będzie łatwiej.

Podsekretarz stanu w MG Andrzej Dycha:

Pani przewodnicząca, jeśli to możliwe, chciałbym prosić panią dyrektor Mikę-Bryską o omówienie tekstu konkluzji.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Energetyki MG Małgorzata Mika-Bryska:

Najważniejszym sukcesem konkluzji jest to, że zarówno w preambule, jak i w rozwinięciu konkluzji przewija się bardzo duża troska o takie działania w przyszłości, również w kontekście polityki klimatyczno-energetycznej, które nie będą skutkowały wzrostem cen energii. Może zacytuję jedno ważne zdanie, które jest od razu na początku preambuły. Będę tłumaczyła na gorąco, bo cały czas pracujemy na tekstach angielskich, ciągle jeszcze trwa końcowa dyskusja. Zaraz na początku preambuły wskazana jest troska, że wysokie ceny energii i poszczególne komponenty cen energii, czyli koszty, muszą podlegać ciągłej uwadze, cokolwiek się robi w ramach UE, oraz że wysokie i wzrastające koszty energii są powodem do zmartwienia dla rządów europejskich, obywateli i przemysłu. Tak więc udało nam się bardzo mocno zaakcentować, że wzrastające koszty energii mają przełożenie na wszystkie aspekty funkcjonowania gospodarki UE, zarówno w wymiarze konkurencyjności całej gospodarki, jak i kondycji gospodarstw domowych, jak również przemysłu. W kolejnych punktach konkluzji ten wątek jest bardzo mocno obecny. Udało nam się również bardzo mocno wskazać, że jednym z istotnych elementów, które rzutują na koszty, a potem na finalny poziom cen energii, jest polityka klimatyczno-energetyczna.

Jest również duże i mocne odniesienie do tego, że efektywność energetyczna jest jednym z najważniejszych narzędzi do tego, żeby w znaczący sposób hamować wzrost, obniżać koszty energii. W kolejnych punktach wskazane jest dość szczegółowo, jakie elementy, oprócz polityki klimatyczno-energetycznej, są częścią składową kosztów i rzutują na ceny finalne energii. Między innymi rosnące potrzeby rozbudowy i budowy infrastruktury energetycznej, w tym interkonektorów. Wskazane jest, że to się ściśle wiąże z dynamicznym rozwojem odnawialnych źródeł energii. W niektórych krajach, gdzie jest, nazwijmy to, ambitna polityka podatkowa i wprowadzanie różnego typu opłat, tak jak na przykład w Danii, w Niemczech, również w kilku innych krajach, to jest istotny komponent ceny, w związku z tym jest czas na refleksję, czy tego typu polityka jest właściwa.

Jest też duże odniesienie do zewnętrznych stosunków energetycznych. Cała druga część konkluzji jest temu poświęcona. W szczególności w odniesieniu do gazu jest wprost powiedziane, że musimy tak ze sobą współpracować w ramach UE, aby zwiększyć tak zwaną siłę handlową, przetargową wobec krajów trzecich, dostawców gazu. W związku z powyższym osobiście uważamy, że jest to bardzo duży sukces, zważywszy na równolegle toczącą się dyskusję na tematy bezpieczeństwa energetycznego, gdyż spora liczba krajów, na czele przynajmniej z jednym z najsilniejszych, jest przeciwna bardzo zdecydowanym działaniom, aby tę siłę handlową i przetargową wobec krajów trzecich rzeczywiście zwiększać. Wskazane jest również dość mocno odniesienie do rynku wewnętrznego energii, czyli że zakończenie budowy rynku wewnętrznego w pełni, całkowicie, zarówno w sensie legislacji, jak i regulacji, z pewnością przyczyni się do lepszego wykorzystania potencjału rynku wewnętrznego UE.

To są najważniejsze części konkluzji. Zresztą te konkluzje jak na dokumenty tego typu nie są nadmiernie rozbudowane. Mają tylko i aż osiem stron. Tego typu informacje często mają po szesnaście, siedemnaście stron.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję bardzo. Panie pośle.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Pani przewodnicząca, panie ministrze, pani dyrektor, oczywiście jest jasne, że to jest zaleta, że to jest o połowę krótsze, ale czy mogą państwo powiedzieć, czy istnieje jakaś

korelacja pomiędzy tymi konkluzjami, które będą przyjmowane, a komunikatem Komisji, którego nie mają państwo formalnie, ale rozumiem, że znają treść. Bo to jest istotne. Te konkluzje są niejako komplementarne, sprzeczne, Komisja idzie dalej, idzie bliżej. Chcielibyśmy usłyszeć waszą opinię na temat tych dokumentów.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Proszę bardzo.

Podsekretarz stanu w MG Andrzej Dycha:

Dziękuję bardzo. Panie pośle, rozumiem, że miał pan na myśli komunikat w sprawie europejskiego bezpieczeństwa energetycznego?

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Tak, oczywiście.

Podsekretarz stanu w MG Andrzej Dycha:

Bo znane są wcześniejsze dokumenty Komisji Europejskiej, które wprost się odnosiły.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Panie ministrze, chodzi mi o ten dokument, o którym pan minister mówi, a ja o nim myślę i też o nim mówię. Ten, który ma być dzisiaj ogłoszony i podany publicznie, a wy znacie jego treść.

Podsekretarz stanu w MG Andrzej Dycha:

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, Polska była jednym z tych krajów, które konsekwentnie od dłuższego czasu starały się przekierować debatę polityczną w UE na sprawę, która z punktu widzenia konkurencyjności polskiej gospodarki jest niezwykle istotna, czyli kwestię konkurowania kosztami energii z naszymi głównymi partnerami handlowymi na świecie. Pewną nowością w ostatnim czasie na mapie energetycznej świata jest rewolucja technologiczna, która wydarzyła się w Stanach Zjednoczonych i ma ogromny wpływ obecnie na przetasowania, jeżeli chodzi o inwestycje zagraniczne na mapie światowej, jak również jeśli chodzi o układ sił konkurencyjności poszczególnych gospodarek na świecie. Do niedawna sytuacja wyglądała w ten sposób, że różnego rodzaju instrumentami polityki handlowej, cłami antydumpingowymi przeciwko subsydiom staraliśmy się niwelować niższe ceny energii, które były oferowane dla przemysłu produkującego nawozy sztuczne albo wyroby przemysłu metalurgicznego na Wschodzie, gdzie ceny gazu i energii, czyli głównego elementu składowego do produkcji przemysłowej w tych sektorach, były znacząco niższe niż te, które były oferowane między innymi na rynku polskim. Natomiast pewną nowością jest to, że podobna różnica cen, która w przypadku rynku gazu wygląda jak jeden do czterech lub pięciu, funkcjonuje nie tylko na przykład między Polską a Federacją Rosyjską czy w mniejszym zakresie między Białorusią i Kazachstanem, ale również w stosunku do Stanów Zjednoczonych.

Ideą, która stała na początku tej drogi, kiedy staraliśmy się zainteresować innych tym tematem, było to, że jednym z głównych elementów powodujących wzrost cen na rynku unijnym, jest polityka klimatyczna i koszty związane z przestawianiem wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych, czyli z węgla, na odnawialne źródła energii. Intencją rządu jest utrzymanie znaczącego udziału węgla w miksie energetycznym Polski. Jest to związane z dużym potencjałem Polski jako największego producenta węgla w Europie. Myślę, że te nasze wielomiesięczne wysiłki zostały zakończone sukcesem. Dzisiaj Komisja Europejska właściwie we wszystkich swoich dokumentach zwraca uwagę na kwestię cen energii dla konsumentów, dla przemysłów wysokoenergochłonnych. Ta zmiana postrzegania przez Komisję Europejską znajduje swoje odzwierciedlenie w każdym dokumencie.

Całkiem niedawno, dwa tygodnie temu, miało miejsce nieformalne spotkanie ministrów ds. energii w Atenach, gdzie cała część spotkania była poświęcona tej sprawie. Czy chciałaby pani coś jeszcze dodać odnośnie do komunikatu? Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora departamentu MG Małgorzata Mika-Bryska:

Te konkluzje są konkretną odpowiedzią na komunikat Komisji Europejskiej, który ukazał się 22 stycznia br. w sprawie cen i kosztów energii. Ze względu na fakt, że niezależ-

nie od tego, o czym mówimy, również o cenach, kwestia bezpieczeństwa energetycznego musi być bardzo mocno wskazana, i jest, w tych konkluzjach, myślę, że najlepiej, jak przeczytam cały duży pkt 8, w którym podkreśla się, że bardzo ważnym komponentem bądź kierunkiem działań jest podnoszenie bezpieczeństwa energetycznego. Właściwie nie ma tu niczego nowego. To, że znalazło się to w konkluzjach, to jest duży sukces, dlatego że niektóre kraje mają różne spojrzenie na bezpieczeństwo energetyczne. Jest tu wymienione: poprzez dalszą dywersyfikację źródeł dostaw i dróg dostaw, wzmocnienie infrastruktury, rozwijanie własnych źródeł w UE, zwiększanie siły handlowej krajów UE, zwiększanie efektywności energetycznej, rozwijanie również odnawialnych źródeł energii i wzmocnienia wymieniane enumeratywnie infrastruktury gazowej. To są najważniejsze kwestie. Skróciłam nieco całe odniesienie do kwestii bezpieczeństwa energetycznego.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Panie pośle.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Pani przewodnicząca, panie ministrze, dobrze, zostawmy na razie ten punkt, że tak powiem. To w ogóle jest bardzo ważna Rada, która się szykuje. Jedna z ważniejszych, takie można mieć wrażenie. Chciałbym zapytać pana ministra, czy jest jakiś *non-paper*, jakaś podstawa do dyskusji, która ma być tylko ciągle wymianą zdań, jak rozumiem, ale na temat celów polityki klimatycznej 2030. Bo, jak rozumiem, decyzje w tej sprawie są podejmowane przez Radę Europejską i mają być ostatecznie podejmowane w październiku tego roku. Chodzi mi o dokumenty z Komisji czy może z sekretariatu Rady. W każdym razie, czy to będzie kolacja, przy której panowie ministrowie wymienią się opiniami, jak to bywa, czy też jest jakaś podstawa pokazana, rozesłana, do tej dyskusji?

Podsekretarz stanu w MG Andrzej Dycha:

Jeżeli chodzi o kwestie bezpieczeństwa czy strategię europejskiego bezpieczeństwa energetycznego, to taką podstawą będzie komunikat Komisji Europejskiej.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Pytam o politykę klimatyczną w tej chwili.

Podsekretarz stanu w MG Andrzej Dycha:

Szanowni państwo, jest cały szereg dokumentów. Były zaproponowane w roku 2012, nie wiem, czy państwo pamiętają, mapy drogowe dla polityki klimatycznej, była mapa drogowa do 2050 r. odnośnie do polityki energetycznej. Obydwie były zablokowane przez Polskę. Później ukazywały się kolejne dokumenty i były propozycje ze strony Komisji Europejskiej. Jesteśmy na takim etapie, że Rada marcowa wyznaczyła pewien harmonogram prac, który nakreśla drogę dochodzenia do osiągnięcia ewentualnego kompromisu. Te konkluzje zobowiązują szefów państw i rządów do tego, żeby powrócić do dyskusji pod koniec tego roku.

Moja osobista opinia jest taka, że są bardzo niewielkie szanse na to, aby porozumienie mogło być osiągnięte w tym roku. To jest moja opinia. Czy pani dyrektor chciałaby coś jeszcze dodać? Proszę.

Zastępca dyrektora departamentu MG Małgorzata Mika-Bryska:

Ze względu na fakt, że ta Rada będzie trwała tylko pół dnia i będzie to debata publiczna, czyli otwarta, i ze względu na fakt, że Polska nie zgodziła się, żeby w punkcie dotyczącym kontynuacji dyskusji z marcowej Rady Europejskiej znalazła się tylko kwestia klimatyczno-energetyczna i ewentualnie pozostałe tematy, czyli bezpieczeństwo energetyczne i rynek wewnętrzny, bo taki był początkowy zamysł i pierwszy projekt agendy na Radę, znalazły się w kontynuacji *follow-up* Rady Europejskiej trzy równoważne tematy do dyskusji w czasie *de facto* trzech godzin. Są to: pakiet klimatyczno-energetyczny, rynek wewnętrzny i bezpieczeństwo energetyczne. Po to, żeby ustrukturyzować, Komisja i prezydencja uznały, że mam trzy bazowe dokumenty. Pierwszy to pakiet klimatyczno-energetyczny. Drugi – dzisiaj ukaże się kolejny komunikat odnoszący się do bezpieczeństwa energetycznego, w którym częścią najważniejszą będzie załącznik,

czyli propozycje konkretnych działań. Czekamy jeszcze na ten komunikat. Dzisiaj rano przed kolegium jeszcze czyszczono ten tekst, jeszcze nie było pełnej zgody. W związku z powyższym prezydencja przygotowała trzy konkretne pytania i poprosiła, żeby każda z delegacji w ciągu maksymalnie czterech minut odniosła się do tych trzech pytań.

Pierwsze pytanie brzmi: w jaki sposób bezpieczeństwo energetyczne i pakiet energetyczno-klimatyczny mogą ze sobą współgrać, wzajemnie się wspierać? Drugie: czy potrzebujemy obowiązkowego celu dotyczącego połączeń systemowych, czyli tzw. *interconnectivity*? Trzecie pytanie dotyczy już wprost bezpieczeństwa energetycznego, czyli: czy propozycje działań zawarte w załączniku 1 do komunikatu w sprawie bezpieczeństwa energetycznego kraje członkowskie uważają za właściwe, wystarczające, czy ulegnie to zmianie? I to tak naprawdę będzie bardzo ważna część instrukcji dla ministra. W tej chwili czekamy na finalny tekst, bo w zależności od niego będziemy się odnosić do tego pytania, które bezwzględnie jest dla nas najważniejsze. Zresztą również do drugiego pytania, które, może nie tyle nas martwi, ale będziemy ze szczególną uwagą przygotowywać instrukcję, a mianowicie w jaki sposób połączyć w pełnej synergii działania dotyczące bezpieczeństwa energetycznego i pakietu klimatyczno-energetycznego. Dlaczego dla nas to jest takie ważne? Ponieważ duża grupa krajów członkowskich chciałaby najchętniej dać jednoznaczną odpowiedź – rozwijamy jak najmocniej źródła odnawialne, bądźmy coraz bardziej ambitni w polityce klimatyczno-energetycznej. Jeśli będziemy samowystarczalni w takim rozumieniu, to właściwie problemy z bezpieczeństwem energetycznym same się rozwiążą

Odnosiliśmy się już do podobnej kwestii w czasie nieformalnej Rady w Atenach dwa tygodnie temu, gdy wyraźnie powiedzieliśmy, że oczywiście, są trzy filary polityki energetycznej UE, czyli bezpieczeństwo energetyczne, zrównoważony rozwój i konkurencyjność. Są one ściśle ze sobą powiązane, natomiast nie można sprowadzać polityki klimatyczno-energetycznej albo raczej bezpieczeństwa energetycznego do tego, że pakiet klimatyczno-energetyczny rozwiąże nam problem. W związku z tym te kwestie muszą być dyskutowane odrębnie. W którymś momencie niektóre elementy będą wspólne, natomiast nie można bardzo krótko podsumować tego typu dyskusji, zwłaszcza w obszarze gazu, który rodzi dużo więcej problemów niż chociażby sektor elektro-energetyczny. Dlatego nie zgadzamy się na takie upraszczanie tej dyskusji.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Panie pośle.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Pani przewodnicząca, panie ministrze, bardzo dziękuję pani dyrektor za tę informację, bo dopiero w tym momencie mamy konkret. Proponowałbym – to jest moja formalna prośba do pani przewodniczącej i do prezydium – żebyśmy w tej chwili przerwali dyskusję, i abyśmy, a jest to technicznie możliwe, jeszcze raz odbyli posiedzenie Komisji, na którym już będziemy dysponowali tekstem komunikatu, i żebyśmy do tego problemu wrócili, bo to jest bardzo ważne. Mamy możliwość techniczną, bo posiedzenie Rady odbędzie sie 13 czerwca. Mamy wcześniej posiedzenie Sejmu i możemy to zrobić.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Chciałam zapytać pana ministra, czy jest jakiś techniczny problem z państwa strony w tej sprawie?

Podsekretarz stanu w MG Andrzej Dycha:

Nie, tylko zastanawiam się, bo tak naprawdę informacja tej części pozalegislacyjnej właściwie nie wynika z zasad dotyczących współpracy pomiędzy parlamentem a rządem, ale być może się mylę. Oczywiście, jesteśmy gotowi do udzielenia wszelkich informacji, rozwiania wszelkich wątpliwości. Jesteśmy do państwa dyspozycji. Zachęcamy również posłów zainteresowanych tą sprawą do bezpośredniego kontaktu z kierownictwem resortu gospodarki, z pracownikami. Jesteśmy w stanie dostarczyć państwu wszelkie analizy i podzielić się pewnymi dylematami, które mamy oraz sposobem postępowania w tej sprawie. Natomiast to, o co dopytuje pan minister Naimski, to te dokumenty nie mają charakteru legislacyjnego. W przypadku tej Rady, która spotka się w połowie

marca, jedyną kwestią, w której będą podejmowane decyzje, jest kwestia ILUC. Chciałem to tylko przypomnieć. Ale oczywiście jesteśmy do dyspozycji. Panie ministrze, pani przewodnicząca, dostosujemy się. Jeżeli zostanie wyznaczony taki termin, to postaram się dostarczyć państwu wszelkich informacji.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Jeszcze konsultuję, bo rozumiem, że panu posłowi nie chodzi o to, żeby całą Radę przeanalizować, tylko chodzi o sam komunikat, tak, panie pośle?

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Pani przewodnicząca, praktycznie jest tak, że w pewnym sensie poza ILUC, który jest legislacyjny, cała reszta jest jednym pakietem. Chciałbym tylko powiedzieć, że wprawdzie formalnie nie jest to w tej chwili materia legislacyjna, ale na pewno jest to przygotowanie do legislacji. Proponuję, żebyśmy tak to potraktowali i żebyśmy to posiedzenie Komisji zorganizowali i mieli możliwość wysłuchania pana ministra i pani dyrektor Miki-Bryskiej, która się w tą sprawą interesuje. Bo ja oczywiście jestem tak zwanym posłem zainteresowanym, wywołanym tutaj, i dziękuję bardzo panu ministrowi za otwartość, zgłoszę się, ale myślę, że forum Komisji jest takim miejscem, gdzie możemy tę dyskusję też jeszcze raz przeprowadzić.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Czyli, jak rozumiem, chodzi o pogłębioną dyskusję na temat komunikatu. Dobrze, możemy to zrobić w trybie art. 3. Znajdziemy datę na początku czerwca, bo rozumiem, że chodzi o to, żeby było to w miarę szybko. Panie ministrze.

Podsekretarz stanu w MG Andrzej Dycha:

To znaczy, to jest szczegół, ale do tego komunikatu, o który dopytuje się pan minister, będzie przygotowane stanowisko rządu. To stanowisko będzie również przedmiotem dyskusji w ramach Wysokiej Komisji.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Oczywiście, gdy będzie stanowisko rządu.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Tak, to jest rozsądne połączenie tego wszystkiego razem, tylko w takim terminie, żeby to nie wypadło za późno, pani przewodnicząca, bo czasem nam się zdarza dyskutować *ex post* na temat komunikatu, bo on nie jest legislacyjny. Zróbmy więc tak, żeby było *ex ante*.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Zostało to wpisane do protokołu. Co prawda chwilowo nie mają państwo przedstawiciela w prezydium, ale to do przyszłego przedstawiciela.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Ja to adresuję do pani przewodniczącej.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Rozumiem, ale mówię to, żeby nie było, że zachowuję jakąś stronniczość. Jak najbardziej. Jest odnotowane przez sekretariat Komisji. Wstępnie jest sugerowany 5 czerwca na takie posiedzenie. Dobrze by było, żeby też już było stanowisko rządu, więc będziemy ewentualnie reagować, jeśli jeszcze by nie było. Aha, 5 czerwca nie będzie stanowiska rządu. A kiedy będzie?

Zastępca dyrektora departamentu MG Małgorzata Mika-Bryska:

Komunikat w sprawie europejskiego bezpieczeństwa energetycznego jest tak ważny, że będzie stanowisko w tej sprawie. Natomiast ponieważ finalny tekst będziemy mieć pewnie jutro rano, a musimy pracować na finalnym tekście, to w związku z powyższym będzie pięć dni i jest małe prawdopodobieństwo, że projekt stanowiska rządu formalnie, zgodnie z ustawą, zostanie przekazany do Sejmu na 5 czerwca.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

To prawda. Ale to nie musi być 5 czerwca. Chciałabym, żebyśmy już przeszli do konkluzji.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Ale posiedzenie Rady odbędzie się 13 czerwca, a w następnym tygodniu również mamy obrady Sejmu, w związku z tym mamy techniczną możliwość, żeby to zgrać.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Mamy jeszcze zaplanowane posiedzenia Komisji na 10 czerwca i myślę, że ta data jest bliższa. 13 czerwca to już za późno, bo już będzie Rada. W takim razie umawiamy się na 10 czerwca. Co prawda, mam złą wiadomość taką, że to posiedzenie będzie o godzinie 18.00 po głosowaniach. Będzie kilka Rad. Ten dzień jest mocno rozciągnięty w czasie. Chyba że przeanalizujemy posiedzenie plenarne i w trakcie posiedzenia plenarnego będzie możliwe odbycie posiedzenia Komisji, to tak zrobimy. To jest posiedzenie tajne, więc to się wiąże z różnymi procedurami. Dzisiaj rozmawialiśmy, jak to ugryźć. Nie chciałabym państwa ściągać 13 czerwca, ale to już oddzielna sprawa.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Jeżeli mogę, pani przewodnicząca, to możemy to zrobić 10 czerwca w późniejszych godzinach. Czasem pracujemy w późniejszych godzinach, a to jest ważna sprawa.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

O godzinie 18.00 w dniu 10 czerwca planuję posiedzenie Komisji, więc oczywiście możemy obradować, dopóki nie wyczerpiemy porządku.

Rozumiem, że teraz nie ma już pytań w sprawie Rady, więc chciałabym już zamknąć tę kwestię i stwierdzić, że Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów ustawodawczych i projektów aktów na posiedzeniu Rady w dniu 13 czerwca.

Przechodzimy do omówienia pkt IV, czyli dokument COM(2013) 830. Bardzo proszę pana ministra Jacka Gulińskiego o zabranie głosu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jacek Guliński:

Dzień dobry państwu, pani przewodnicząca, panie i panowie posłowie, pierwszy punkt, który chciałem państwu przedstawić, to uwagi dotyczące drugiej oceny okresowej wspólnych inicjatyw technologicznych ARTEMIS i ENIAC i oczywiście odnoszące się do tej oceny stanowisko rządu. ARTEMIS i ENIAC to są wspólne przedsięwzięcia działające w obszarach wbudowanych systemów obliczeniowych oraz nanoelektroniki. Zostały one ustanowione w 2008 r., aby wspierać kluczowe obszary badań i rozwoju technologicznego Europy. W sumie te obszary nadal pozostają wśród tak zwanych *Key Enabling Technologies*. ARTEMIS i ENIAC to są partnerstwa publiczno-prywatne, w których bierze udział przemysł, państwo członkowskie oraz UE. Montaż finansowy tych projektów polega na tym, że przemysł dotuje 60 proc. kosztów, 20 proc. pochodzi z Komisji Europejskiej, a 20 proc. z kraju członkowskiego, na którego terenie się te badania wykonuje. O tyle to jest ważne, że podsumowujemy te wspólne przedsięwzięcia po to, aby wnioski i zalecenia z tej oceny służyły do oceny skutków nowego rozporządzenia w sprawie ustanowienia nowego takiego przedsięwzięcia na lata przyszłe.

To co można ogólnie powiedzieć, to do końca 2012 r. ze środków z tych obu programów czy przedsięwzięć sfinansowano łącznie sto dwadzieścia projektów, gdzie środki prywatne przedsiębiorców sumarycznie w skali Europy to było 1,6 mld euro, a 1,1 mld dołożyły się do tego przedsięwzięcia UE i państwa członkowskie. Z punktu widzenia naszego kraju odpowiedzialne za finansowanie tych krajowych polskich wnioskodawców jest Narodowe Centrum Badań i Rozwoju.

Ogólnie w programie ENIAC uczestniczyliśmy w dwudziestu projektach, w przypadku ARTEMIS – w pięciu projektach. Sumarycznie NCBR, jako przedstawiciel wkładu kraju członkowskiego, dysponował na te obszary łącznie kwotą 38 mln zł.

Jest kilka zalet wspólnych inicjatyw technologicznych, które wychodzą wyraźnie podczas analizy sprawozdania dotyczącego ARTEMIS i ENIAC. Ważnym aspektem jest to, że brak jest opłaty członkowskiej dla państw. Po prostu wspieramy te projekty, które znajdują już większość finansowania w przemyśle. Wydaje nam się, i takie jest stanowisko, aby kontynuować tego rodzaju wspólne inicjatywy technologiczne w przyszłym okresie. Projekty te mają bowiem stały, niezależny od całkowitej wartości projektów

i wkładów własnych partnerów, procent dofinansowania przez Komisję Europejską, i w sumie w ten sposób możemy sterować rozwojem technologiczno-innowacyjnym gospodarki europejskiej w wybranych strategicznie obszarach, tych, które mogą nam zbudować i zwiększyć konkurencyjność w stosunku do innych gospodarek globalnych. Tyle teraz. Jeżeli państwo sobie życzą uzupełnienie, to jestem do dyspozycji.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Piotr Bauć. Bardzo proszę.

Poseł Piotr Bauć (TR):

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca. Nie ma tu co za dużo mówić. Faktycznie te wspólne przedsięwzięcia, które wymagają często dość specyficznej wiedzy i uczestniczenia przemysłu we wszelkich gałęziach, gdzie tylko elektronika ma zastosowanie jako wkład, jaki pomaga w tym, żeby różne urządzenia funkcjonowały, jest to tak mocno realizowane, że trudno nie uczestniczyć w tych przedsięwzięciach, tym bardziej że nie trzeba wykładać wszystkich pieniędzy. Z tego sprawozdania wynika, że właściwie nie ma w ocenie jakichś negatywnych zastrzeżeń. Raczej większość jest pozytywna co do pomysłu wspólnych działań i co do dalszego finansowania zarówno przez przedsiębiorstwa, jak i przez UE, i kraje tych działań. Rekomenduję przyjęcie sprawozdania z tej oceny.

Natomiast chciałbym jeszcze uzyskać odpowiedź na pytanie dotyczące polskich firm uczestniczących w projektach. Z tego co słyszałem, NCBR nie ujawnił tego na stronie internetowej, ale może pan minister wie, ile i jakie główne firmy, jeśli chodzi o Polskę, uczestniczą w tym. I jakie może już były skonsumowane rezultaty, które przełożyły się na konkretne, zarówno materialne, jak i finansowe efekty. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos? Panie ministrze.

Podsekretarz stanu w MNiSW Jacek Guliński:

Nie mam przy sobie listy przedsiębiorstw, które brały w tym udział, ale z tego, co się dowiadywałem i z tego, co wiem na bieżąco, jest to kilkanaście przedsięwzięć, bo w sumie, tak jak mówię, mamy dwadzieścia pięć projektów i w każdym z nich musiało być przedsiębiorstwo i to niejedno. Oczywiście one się częściowo powtarzają, bo to jest obszar technologiczny. Nie umiem w tej chwili wykalkulować i podać konkretnych danych, które by mówiły na przykład o wkładach finansowych tych przedsiębiorstw. Nie mam też przy sobie listy, ale jeśli pan poseł jest zainteresowany, to jestem w stanie zdobyć te dane i panu przesłać.

Poseł Piotr Bauć (TR):

Bardzo bym prosił.

Podsekretarz stanu w MNiSW Jacek Guliński:

Przepraszam, że nie mam tego przy sobie, ale nie spodziewałem się, że będziemy wchodzić aż tak głęboko.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Prosimy o taką informację na piśmie.

Podsekretarz stanu w MNiSW Jacek Guliński:

Przekażę, oczywiście.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Nie widzę więcej zgłoszeń do dyskusji. Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat sprawozdania, dokument COM(2013) 830 i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.

Przechodzimy do pkt V, dokument COM(2013) 845. Bardzo proszę pana ministra Jacka Gulińskiego o zabranie głosu.

Podsekretarz stanu w MNiSW Jacek Guliński:

Dziękuję bardzo. Tutaj jest troszeczkę inna sytuacja. Mówimy o sprawozdaniu z wykonania zadań i ocenie programu badawczego Funduszu Badawczego Węgla i Stali. Przypominam, że ten fundusz Komisji Europejskiej ustanowiono w 2002 r., aczkolwiek on tak naprawdę konsumuje wspólne podejście sektorów węgla i stali jeszcze z roku 1952.

Tutaj sytuacja finansowa wygląda troszeczkę inaczej, bo jest po prostu pewien kapitał tego funduszu wielkości 2 mld euro. Do tego kapitału dają swoje wkłady poszczególne kraje członkowskie i one występują w ramach konkursu o dotacje, a ta dotacja na poszczególny projekt badawczy, zawsze z udziałem przedsiębiorstwa, jest na poziomie 50-60 proc. w zależności od charakteru tych badań. W sumie w ciągu jedenastu lat działalności ten fundusz przekazał na projekty badawcze, pilotażowe i demonstracyjne, bo to są troszeczkę inne projekty, łącznie 600 mln euro, czyli średnio 50-55 mln euro rocznie. Praktycznie w ramach tych pieniędzy sfinansowano sto dziewięćdziesiąt osiem projektów.

Jeżeli chodzi o to, jak my, jako Polska, w tym wyglądamy, to Polska wpłaciła przez ostatnie kilka lat do tego funduszu ok. 90 mln euro składek. Fundusz finansuje badania i przedsiębiorstwa w obszarze węgiel i stal, ale nie *fifty-fifty*, tylko w 27 proc węgiel i w 73 proc. stal i przemysł stalowy. Jeżeli chodzi o polskie wnioski, to sumarycznie w tych latach 2002-2011 złożyliśmy 358 wniosków, a podpisaliśmy 95 umów. Taki jest ilościowo, projektami, nasz uzysk.

Jeżeli można by krytycznie spojrzeć na korzystanie z tego funduszu, to trzeba sobie szczerze powiedzieć, że jeżeli w obszarze konkursów związanych z węglem jest całkiem nieźle i jesteśmy wśród trzech, czterech krajów, które mają najwięcej projektów i najwięcej w tej sytuacji zostało objęte dofinansowaniem tego funduszu, czyli Niemcy, Hiszpania, Włochy i my, to jeśli chodzi o część stalową, mamy większe problemy. Instytuty badawcze składały wnioski. Trochę mniej jest partnerów przemysłowych. W związku z tym przechodzę do stanowiska rządu, które wraca do tego podsumowania, jakie jest punktem naszej obecnej dyskusji. W tym sprawozdaniu i w raporcie stwierdzono niski stopień uczestnictwa podmiotów z nowych państw członkowskich w programie badawczym. Stwierdzenia, że program nie wymaga zasadniczych zmian oraz o jego pełnej zgodności z mandatem wspólnoty węgla i stali wydaje się zdaniem rządu nie w pełni uzasadnione. Rząd proponuje w związku z tym analizę na forum grup eksperckich programu badawczego przyczyn takiego stanu rzeczy i podjęcie odpowiedzialnych działań mających na celu udział podmiotów z nowych państw członkowskich, w tym Polski, w projektach programu, który byłby zbliżony do poziomu ich udziału w kapitale tego funduszu. Taki sobie cel stawiają wszystkie kraje, tym bardziej my musimy sobie taki cel postawić. Czyli stanowisko rządu jest popierające utrzymanie tego programu badawczego, ale z takimi modyfikacjami, które prowadziłyby do większego udziału w tych programach badawczych podmiotów z nowych państw członkowskich.

Jak państwo widzą z tego krótkiego zestawienia w ogólnym przeliczeniu w jakimś tam sensie nie odbieramy swojej składki, co jest miarą słabości, może nie do końca sektora badawczego, ale głównie przemysłu w tych obszarach, który nie do końca chce wchodzić w tego typu projekty i w związku z tym tych projektów odpowiednia ilość nie napływa i odpowiednia ilość nie wygrywa w konkursach. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję bardzo panu ministrowi. Sprawozdawcą tego dokumentu jest pan poseł Tadeusz Arkit. Bardzo proszę.

Poseł Tadeusz Arkit (PO):

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, panie ministrze, Wysoka Komisjo, przedmiotowe sprawozdanie ma charakter informacyjny. W publikowanym sprawozdaniu przedstawione zostały wyniki monitorowania i oceny programu badawczego Funduszu Badawczego Węgla i Stali, który powstał w 2008 r. i służy wspieraniu konkurencyjności europejskiego przemysłu węgla i stali. Fundusz jest zarządzany przez Komisję Europejską, Dyrektorat Generalny Badań i Innowacji.

W zakresie stali celem programu jest stałe doskonalenie procesu produkcji stali związane z podwyższeniem jakości produktu i zwiększeniem produktywności. Celem programu badawczego w odniesieniu do węgla jest zmniejszanie całkowitego kosztu produkcji górniczej, poprawa jakości produktów i zmniejszanie kosztów wykorzystania tego surowca, co wydaje się, że w aktualnej sytuacji oraz w prowadzonej debacie odnoszącej się do kosztów naszego węgla i problemów z jego zbyciem, z wykorzystaniem w energetyce, jest bardzo istotne. Zwłaszcza w dziedzinie węgla z uwagi na strategiczność tego surowca w gospodarce energetycznej Polski nasz kraj jest szczególnie zainteresowany efektami prac, prowadzonych badań i wdrażanych innowacji.

Mając na uwadze to, że węgiel jeszcze długo stanowić będzie podstawę funkcjonowania wielu ważnych gałęzi naszej gospodarki, Polska powinna czerpać jak najwięcej z efektów prac programu badawczego Funduszu Badawczego Węgla i Stali. Program jest zgodny z celami UE w dziedzinach nauki, techniki i polityki oraz uzupełnia działania prowadzone w państwach członkowskich i w ramach realizowanych obecnie programów badawczych Wspólnoty. Efektywność programu wykazana została w przedmiotowym sprawozdaniu. Kontynuacja jego trwania w oparciu o dotychczasową formę leży w interesie naszego kraju, bo dzięki prowadzonym badaniom czerpać możemy z niego najaktualniejszą wiedzę. Z kolei dzięki projektom współfinansowanym w ramach funduszu wspierana jest transformacja sektora energetyki opartej na węglu w system bardziej zrównoważony i niskoemisyjny, przyjazny środowisku, z jednoczesnym wzrostem efektywności energetycznej. To zaś przekłada się na późniejszą innowacyjność i konkurencyjność górnictwa węglowego i hutnictwa stali, które stanowią ważny element polskiej gospodarki.

Wysoka Komisjo, chciałem rekomendować poparcie stanowiska rządu, ze szczególnym uwzględnieniem tego akcentu, o którym na końcu pan minister powiedział, czyli akcentu na poszerzenie udziału podmiotów nowych państw członkowskich w czerpaniu z tego funduszu, bo to rzeczywiście wydaje się mankament zarówno być może statutowy tej materii, jak i jest to też jednak, jak mówił pan minister, jakaś inercja decydentów w naszym przemyśle. I tutaj pytanie, co ewentualnie wewnątrz, u nas można by było zrobić, żeby zaktywizować tych, którzy mogą być potencjalnymi beneficjentami? Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję. Czy są jeszcze jakieś pytania do pana ministra? Pan poseł Naimski.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Mam bardzo proste i konkretne pytanie. Panie ministrze, ile my uzyskaliśmy z tego funduszu w tych, mam nadzieję, milionach w stosunku do 90 mln wpłaconych?

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Czy są jeszcze jakieś pytania? Nie widzę zgłoszeń. Oddaję głos panu ministrowi.

Podsekretarz stanu w MNiSW Jacek Guliński:

Szukam odpowiedzi na to proste pytanie, a na razie odpowiem na to trudniejsze: co zrobić, żeby zaktywizować? W tej chwili program bazował na informacji na temat funduszu, którą zajmował się Krajowy Punkt Kontaktowy siódmego programu ramowego, bo w jakiejś części jest to program związany z programem ramowym badań i rozwoju. Obecnie przy reorganizacji systemu wsparcia do następnego programu ramowego, czyli Horyzontu 2020, ta sprawa wymaga szczególnej uwagi. Przebudowujemy troszeczkę aktywność Krajowego Punktu Kontaktowego w stosunku do przemysłu, bo tutaj mamy największy ból, jeśli chodzi o uczestnictwo w programach ramowych. Zresztą nie tylko w Polsce, ale w całej UE, a równolegle będziemy budować system wsparcia dla przedsiębiorców i uczonych, którzy razem wchodzą w programy międzynarodowe. To jest zapisane w trzeciej osi priorytetowej Programu Operacyjnego „Inteligentny rozwój", więc nawet będziemy mieć środki na to, żeby w sposób szczególny się do tych podmiotów biznesowych, gospodarczych, skłaniać. I to będzie naszym zadaniem. Czyli zarówno po stronie nowego KPK, tam też są zmiany, jak i tego dodatkowego programu, o którym mówię, te wspólne przedsięwzięcia będą szczególnie promowane i da Bóg, że odbierzemy więcej.

Pytanie proste, ile tych milionów tutaj było lub nie było. Nasza składka do tego żelaznego funduszu, tych 2 mld, jest na poziomie 5 proc., a wykorzystanie mamy 0,7. Mówiąc otwartym tekstem to jest tylko kilkanaście milionów złotych.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

To znaczy 0,7 proc. w stosunku do 5 proc.?

Podsekretarz stanu w MNiSW Jacek Guliński:

Tak, czyli jedna siódma, czyli 15-20 mln czy 12-14 mln uzyskanych w stosunku do 90 mln włożonych do tego funduszu.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Wobec tego mam taki wniosek panie ministrze. Jeśli nie uda się tego radykalnie zmienić w sensie statutowym, to po prostu należy z tego zrezygnować.

Podsekretarz stanu w MNiSW Jacek Guliński:

Nie. To trzeba to radykalnie zmienić, panie pośle, jeżeli mówimy o tym, co należy zrobić, i mamy tę świadomość, że musimy to zmienić. W przypadku węgla to idzie nieźle, bo jest kilka instytutów badawczych, które ciągną za sobą kampanie węglowe i okej. W przypadku stali jest tu rzeczywiście kryzys. Ale wiemy, gdzie jest źle i mam nadzieję, że będziemy wiedzieli, jak to rozwiązać. Ale dziękuję za tę uwagę. Rzeczywiście to wymaga wzmożonej opieki nad tym sektorem, nad tym obszarem. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Nie ma więcej pytań. Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat sprawozdania dokument COM(2013) 845 i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.

Sprawy bieżące, pkt VI. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. Jutro mamy posiedzenia Komisji o godzinie 11.00 i 12.30. Zapraszam też zainteresowanych posłów na posiedzenie podkomisji stałej do spraw wieloletnich ram finansowych o godz. 9.30 w tej sali. I tak jak wspominałam, proszę uważnie czytać esemesy i mejle o zawiadomieniach Komisji, bo w związku z nienaturalnym kalendarzem podczas zgromadzenia narodowego i posiedzeń Sejmu w najbliższych tygodniach będą też posiedzenia Komisji. Dziękuję. Zamykam posiedzenie Komisji.